

PRZEJECHAĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf przejechać się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przejechać.

Pojechać dla przyjemności [dokąd]: A Gdy już sobie pan młody podroście: [...] nie wádzi mu się też czałem y do cudzych kráíow przeiechác/ á zwłafzczá tám gdzie są ludzie pomierni/ trzeźwi/ obyczáyni *RejZwierc* 16.

Formacje współrdzenne cf JECHAĆ.

RS